

Naslov — Address:
"NOVA DOBA"
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Delo narave se kaže v njenih sa-
dežih, delo članov J. S. K. Jednote
pa v rasti in napredku organizacije.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION.

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, authorized March 18th, 1926.

NO. 42. — ŠTEV. 42.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, OCTOBER 19TH, 1927. — SREDA, 19. OKTOBRA, 1927

VOLUME III. — LETNIK III.

NOV POLET PREKO ATLANTIKA

Polet Miss Elder in kapitana Haldemana ni bil uspešen, vendar je letalca rešil holandski parnik Barendrecht.

Dne 11. oktobra popoldne sta poletela Miss Ruth Elder in kapitan George Haldeman z letalom "American Girl" iz New Yorka proti Parizu. Dne 13. oktobra o poln enajstih dopoldne je omenjeno letalo pristalo ob holandskem parniku Barendrecht, nekako 325 milj od azorskih otokov in okoli 900 milj od evropske celine, to je od portugalskega obrežja.

V letalu se je pokvarila neka ov in oljni pritisk je odnehal, vendar cesar je bilo letalo prisiljeno pristati. Moštvo parnika Barendrechta je potegnilo na krov letalko Ruth Elder in njene spremjevalca Haldemana. Ko so skušali spraviti na krov tudi letalo, je shramba za gasoil eksplodirala in letalo je uničen.

Drzna letalca je vihar zanesel daleč od njune poti. Preletela sta okoli 3000 milj. Parnik Barendrecht je potegnilo na Azorih in sicer na otoku Fayal. Od tam odpotujeta z drugim parnikom do evropske celine in potem dalje v Pariz.

Slikar Perušek v Minnesoti.

Naš umetnik, slikar Perušek, je v prvi polovici oktobra prispel iz Minnesote, kjer je pač podal "idealov" za nove slike. Fohvalno omenja naklonjenost tamkajšnjih rojakov in lepotno narave. Piše tudi, da je ogledal vilo "Carniola" ob White Iron jezeru, "tam za breznam," kjer se je uredniki Nove Dobe pretečeno poletje tri dni pečali" ob črni kavi in orohovih poticli in kjer so ga vsako jutri veverice zmerjale z zaspantem.

Skoda, da naš umetnik, ki ima tako dovezeno oko in dušo za naravne kratose, ni obiskal tistih krajev in juliju ali avgustu, je kraljica našega severa v njej in ozračje sladko kot med in mleko obljubljene dežele, ko je zemski valci in bele breze šepev skrivenostno kot zaklete princenje. Ostaja vendar upanje, da so speci čari "dežele deželi tisoč jezer" vplivali na našo umetnika tako vablivo, da ga je privabijo na naš želeni sever ob času, ko bo naravnih drhtela bujnega življenja in polnega razkošja.

Velika nesreča.

Na večer 14. oktobra se je takšnih 50 članov prostozidarstva lože Sahara Grotto peljalo iz Indianapolisa v Ft. Benning. Harrison na neko zaboravil, da je v tovornem vozilu in zadi pripeljal vozi. Na nekem nerazsvetljenu križišču, kjer gre cesta preko cestno-železniške proge, je voz električne železnice preko silo zaletel v tovorni avtomobil, da je bilo 14 izletnikov na mestu usmrčenih, pet pa jih je pozneje umrlo na posledicah poškodb. Uvedena je stroga preiskava.

Povodenj v Bolgariji.

Po poročilih iz Sofije dne 13.

Octobra je silna povodenj blizu Varne, Bolgarija, zahtevala 80

VESTI IZ CLEVELANDA

Danes zvečer, to je 19. oktobra, se vrši ustanovna seja novega angleško poslujočega društva J. S. K. Jednote v Collinwoodu na južni strani. Seja se vrši v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Prva dva registracijska dneva, to je 6. in 12. oktobra, se je v Clevelandu registriralo nad 80 tisoč volilcev. Tega zanimalna za volitve že davno ni bilo. Vse warde, kjer so naseljeni Slovenci, so se sijajno izkazale. Zdi se, da je precejšen vzrok temu dejstvu, da imamo Slovenski letos kar štiri kandidate za mestno zbornico in pa priliko, da volilci izrazijo svoje mnenje o takozvani Marshallovi postavi, ki dovoljuje vaškim mirovnim sodnikom županom in njih biričem vdržati v stanovanju mestnih prebivalcev. — Na razpolago sta še dva registracijska dneva, to je 21. in 22. oktobra; ktor se ne registrira, ne bo mogel voliti 8. novembra.

Dne 30. oktobra bo praznoval Slovenski Sokol svojo tridesetletnico. Opoldne bo skupno košilo za Sokole in nekatere povabljene goste. Popoldne od dveh do štirih bo telovadba, potem ples. Zvečer bo banket, kateremu sledi ples in prosta zabava v obeh dvoranah S. N. Doma.

Slovenec Mr. Edward Kalish je bil imenovan superintendentom kopališča na St. Clairu, ki je eno najmodernejših mestnih kopališč.

Bog Amor tudi v Clevelandu zahteva svoje žrtve. Tako se je pred dobrim tednom poročila Miss Mary Grill z John Ivanushem. Miss Grill je bila več let pomočna urednica pri Enakopravnosti, Mr. Ivanush pa je znan pesnik in godbeni učitelj.

V soboto 22. oktobra pa se poročita Mr. Frank Jereb in Miss Rosie Lenaršič. Ženin je Sokol in izvrsten telovader in tudi Rosie je bila svoječasno vrla telovadkinja. Zdravo!

Dne 26. januarja je povodenj napravila za milijon dolarjev škodo v mestih Cincinnati, E. Liverpool in Martins Ferry, O.

Dne 29. januarja se je podrlj jez ob Little Red River v državi Arkansas; potonilo je na tisoče živine in več sto ljudij si je le z begom rešilo življene.

Dne 2. februarja so povodnji povzročile nadaljnjo škodo v državi Arkansas.

Dne 15. februarja so imeli potres v Jugoslaviji. Ubitih je bilo več sto oseb in tisoč so ostali brez strehe.

Dne 17. februarja je zadela California največja povodenj v zgodovini. Plazovi so zasuli 24 oseb. Povodenj je najhujše zadele mesto San Diego in Los Angeles z okolicami. Škoda se je cilenila na milijon dolarjev.

Dne 7. marca je bil močan potres na Japonskem. Ubitih je bilo do pet tisoč oseb in približno toliko ranjenih. Okoli deset tisoč domov je uničil potres in ogenj. Do 75,000 ljudi je bilo brez strehe.

Dne 19. aprila je bilo 18 oseb ubitih in 200 poškodovanih vsled tornadov, ki so divjali po državah Illinois, Oklahoma, Texas in Missouri.

Dne 22. aprila je povodenj v dolini Mississippi dosegljala takne dimenzije, kot še nikdar prej v zgodovini. Združenih Držav. Povodenj je do takrat zahtevalo 150 človeških življenj, pokrila je tri milijone akrov sveta in v nedeljo 30. oktobra.

Sveža gomila.

Iz Canonsburga, Pa., poročajo, da so imeli pri tamkajšnem društvu Bratska Sloga, št. 149 JSKJ prvi smrtni slučaj. Preminula je sosestra Antonija Slanovič, stara 44 let. Pogreb se je vršil 16. oktobra. Zapušča žalujočega soproga.

Slovenski Sokol v Clevelandu vabi vse, kar slovensko čuti, na praznovanje svoje 30-letnice v nedeljo 30. oktobra.

LETO KATASTROF

Ze lani so prerokovali bolj in manj ugledni preroki, da bo leto 1927 brez poletja, poleg tega pa zabeleženo z raznimi katastrofami. Kar se poletja tiče, prerokovanje ni bilo posebno točno, kajti kljub temu, da je bila pomlad pozna in mesec avgust precej hladen, imeli smo precej prijazno poletje, ki se je raztegnilo celo prično daleč v jesen. Poljski pridelki v Zednjih Državah so se v splošnem dobro obnesli in tudi sadja je v izobilju. Gorka jesen je zelo blagodejno vplivala na sadje in grozdje.

Gledje katastrof so preroki bolj v črno zadeli. Ako vzamemo svet kot celoto, so vremenske nezgode in druge katastrofe sicer vsako leto na programu, toda letos se zdi, da je bilo človeštvo še posebno "blagoslovljeno" v njimi. Tu sledi seznamek večjih nezgod za devet mesecev tekočega leta.

Dne 1. januarja so imeli potres v južni Californiji in severni Mehiki. Divjali so tudi požari. Več oseb je bilo poškodovanih. Materijalna škoda se je cenila na poltretji milijon dolarjev.

Dne 2. januarja ponovni potres v Imperial Valley, California.

Dne 3. januarja je pričel bljaviti ognjeni Black Butte v Mehiki, kakšnih 40 milj od ameriške meje. O dotičnem vulkanu so sodili, da je davno ugasel.

Dne 4. januarja so čutili potres v Draču, Albanija. Povzročena škoda je bila precejšna in okoli tisoč ljudi je ostalo brez strehe. Istočasno je nekje v bližini pričel bljaviti vulkan, o katerem so sodili, da je ugasel.

Dne 13. januarja je potres napravil precejšno škodo v Armeniji. Istočasno so čutili potres tudi v Californiji in na Filipinih.

Dne 22. januarja je narasla reka Ohio postopila več malih mest v državi Ohio.

Dne 26. januarja je povodenj napravila za milijon dolarjev škodo v mestih Cincinnati, E. Liverpool in Martins Ferry, O.

Dne 29. januarja se je podrlj jez ob Little Red River v državi Arkansas; potonilo je na tisoče živine in več sto ljudij si je le z begom rešilo življene.

Dne 2. februarja so povodnji povzročile nadaljnjo škodo v državi Arkansas.

Dne 15. februarja so imeli potres v Jugoslaviji. Ubitih je bilo več sto oseb in tisoč so ostali brez strehe.

Dne 17. februarja je zadela California največja povodenj v zgodovini. Plazovi so zasuli 24 oseb. Povodenj je najhujše zadele mesto San Diego in Los Angeles z okolicami. Škoda se je cilenila na milijon dolarjev.

Dne 7. marca je bil močan potres na Japonskem. Ubitih je bilo do pet tisoč oseb in približno toliko ranjenih. Okoli deset tisoč domov je uničil potres in ogenj. Do 75,000 ljudi je bilo brez strehe.

Dne 19. aprila je bilo 18 oseb ubitih in 200 poškodovanih vsled tornadov, ki so divjali po državah Illinois, Oklahoma, Texas in Missouri.

Dne 22. aprila je povodenj v dolini Mississippi dosegljala takne dimenzije, kot še nikdar prej v zgodovini. Združenih Držav. Povodenj je do takrat zahtevalo 150 človeških življenj, pokrila je tri milijone akrov sveta in v nedeljo 30. oktobra.

KJE JE BILA ZIBEL CIVILIZACIJE?

Londonski profesor Elliot Smith je mnenja, da je vsa naša civilizacija takoreko zrastla na ječmenu, kakor edno. Kemični spad med najpotrenejše znanstvenike našega časa. Kemični ne preiskuje samo, temveč tudi gradi, sestavlja in izboljšuje. Tisočere predmete rabimo v vsakdanjem življenju, ki so nam dosegli v poslužiti kemista. Ogromne množine surovin so se nekaj zagovrgle, danes pa se s pridom porabijo in to je omogočila kemija.

Brez moderne kemije ne bi bilo današnje moderne industrije in splošnega načina življenja, ki je bil popolnoma drugačen, kakor je. Kemist spada med najpotrenejše znanstvenike našega časa. Kemist ne preiskuje samo, temveč tudi gradi, sestavlja in izboljšuje. Tisočere predmete rabimo v vsakdanjem življenju, ki so nam dosegli v poslužiti kemista. Ogromne množine surovin so se nekaj zagovrgle, danes pa se s pridom porabijo in to je omogočila kemija.

Amerika stoji danes na prvem mestu glede prodirjanja kemičnih izdelkov. Tu se prodirja več takih izdelkov kot v Nemčiji in Franciji skupno. Nobena industrija ne more dolgo izhajati brez kemistov. Kemija je vprostila nekatero stare industrije ali jih obrnila v drugo smer, in zgradila je mnogo novih. Posledica so mnoge nove komodite po cene, ki so nam dosegli.

Kemija je omogočila umetno svilo, gumij, barve, smolo, alkohol za industrijske svrhe itd. Na trgu je postavila cene kovin, ki so bili ustreljeni na tem pogonu, so zakupniki in lastniki teh lovšči prepuсти soglasno g. županu, da jih razdeli med svoje oškodovane občane.

Naš rojak, ameriški univerzitetni profesor Mihajlo Pupin, je poklonil 100.000 dinarjev dobrodelnemu društvu "Privrednik" in en milijon dinarjev Narodnemu muzeju v Beogradu. S tem kapitalom se osnuje poseben "Fond Mihajla Pupina."

Nedavno so si užiski kmetje - zadružniki ogledali pokrajinško razstavo, zlasti razstavo konj, potem pa so bili na konjskih dirkah. Bili so tudi v Gorjih Šiških, kjer so jih domačini prav prijazno sprejeli. Pod vodstvom kmetijskega referenta g. Miloša Stiblerja in sreskega kmetijskega referenta g. Kureta so posetili 10 kmetij, več čebelarstev v Kmetijsko strojno zadrugu. Srbski gostje kažejo veliko zanimanje za naše kmetijstvo, ki jim nudi mnogo novega, česar v svoji domovini še ne poznajo. Krajevni činitelji v Gorjih Šiških so priredili dragi gostom obed, na katerem so se izmenjale prisrčne napitnice in so srbski kmetovalci zapeli več pesmi, med njimi tudi slovenske "Naprej zastava slave!" "Regiment po cesti gre" in druge. Končno so se skupno z dočakanimi činitelji fotografirali.

Kemija je napravila pitno vodo velikih mest nenevorno, tako, da se je v zadnjem desetletju zmanjšalo število žrtev legarja v Zedinjenih državah za 70 odstotkov. Kemisti pridobivajo sladkor, kateremu se vedno več rabi, iz najrazličnejših surovin. Zadnje čase so začeli že pridobivati iz lesa zaganja.

Kemija pomaga pridobivati gnojila za zemljo, ki postaja izzrpana. Nitrogen dobiva iz zraka, fosfor iz druge zemlje, potaš, kalcij, železo in žveplo iz rude.

Kemija omogoča, da se ne porabi samo meso zaklanjih živali, ampak tudi kože, dlaka, štine, kopita, rogovi, kosti in celo kri. Iz nekaterih živalskih žlez se izdelujejo zdravila.

Kemisti so na straži, da se izpoljujejo postave in glede zdrave hrane in čistih zdravil. Barve, ki so jih omogočile kemische poskušnje, obvarujejo je v razpadanju razne stroje, letala, avtomobile, mostove in tisoč drugih reči. Posebna barva obvaruje lesene ladijske pomole, da jih ne prevrtajo in umijo različni morski mršesi. Uspeh kemije je toliko na vseh različnih poljih, da bi jih nemiri sami ne mogli nasteti.

V omenjenih prastarih grobiščih niso raziskovalci nikjer naleteli na sledove pšenice. Sodijo, da v vlažnih in vročih nizinah ob Nilu pšenica ni nikdar divja rastla. Botaniki menijo, da je dom prvočne divje pšenice, ki se je od današnje seveda zelo razlikovala, v gorovju Sirije ali v Mali Aziji. Od tam je bila zanesena v druge krajine. V Babiloniji so našli raziskovalci zrna pšenice v neki grobni žari, katere starost cevijo na približno 5,500 let. Ječmen pa so, po mnenju in najdbi profesorja Smitha, pridelovali Egipčani že pred osem tisoč leti. Po tem računalno, gredo pri sledovi današnje civilizacije do vdomačenja divje pšenice ob Nilu.

USPEHI KEMIJE

Brez moderne kemije ne bi bilo današnje moderne industrije in splošnega načina življenja, ki je bil popolnoma drugačen, kakor je. Kemist spada med najpotrenejše znanstvenike našega časa. Kemist ne preiskuje samo, temveč tudi gradi, sestavlja in izboljšuje. Tisočere predmete rabimo v vsakdanjem življenju, ki so nam dosegli v poslužiti kemista. Ogromne množine

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoličke Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglašov po dogovoru

Naročnina za člane \$0.72 letno; za nečlane \$1.50, za imosemstvo \$2.00

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50 per year

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume III. NO. 42.

83

NE POZABITE NAGRAD!

Glavni odbor J. S. K. Jednote je na svoji letni seji mesece januarja določil za leto 1927 najgigelnejšim društvom sledče nagrade:

Prva nagrada, pisalni stroj.

Druga nagrada, žepna možka ura, pokrovi garantirani 20 let.

Tretja nagrada, zapestna ženska ura, pokrovi garantirani 20 let.

Cetrtja nagrada, usnjati potni kovček.

Peta nagrada, zlat prstan z jednotnim znakom.

Sesta nagrada, usnjati torba za knjige.

Sedma nagrada, zapestni gumbi z znakom jednote.

Osma nagrada, zlato pero (samopojojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Deveta nagrada, zlato pero (samopojojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Deseta nagrada, zlato pero (samopojojnik) in svinčnik z znakom jednote.

Društva imajo še vedno dovolj časa, da si priborijo katero omenjenih nagrad. Nekatera društva so že pridno na delu, a prepozno še ni za nobeno. Nagrade bodo pomenele častna odlikovanja za društva, ki si jih bodo prislužila.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

imenik. Skoda, da so volitve tajne in ne moremo pronajti, da li je ihaha volil demokratsko ali republikansko.

Kdor misli, da je zdaj čas miru, počitka in dremanja, se moti. V Italiji je bil te dni potres in na Japonskem tudi; včas se malo poziblje tudi v Californiji. V Mehiki pokajo puške in bombe in padajo generali; na Balkanu tudi. V republiki Chile bruha vulkan Llaima, da se zemlja tresi, in Balkan se tudi tresi. Če izbruhne Balkan, bo deloval hujše kot vulkan in se bo morda tresla vse Evropa.

A. J. T.

Ne pozabite, da bo na Martino soboto 12. novembra skupna veselica clevelandskih društva J. S. K. Jednote v Slovenskem Domu v Collinwoodu!

Kraljevske skrbi.

Tudi kralji in kraljice imajo skrbi in neprilike z otroci. Poštevamo velja to za romunsko kraljico Marijo. Sin njen, princ Karol bivši prestolonaslednik, se je odpovedal svoji princezi in prestolju in se z drugimi damami zabava v Parizu. Eni njeni hčeri so izpodnesli grški prestol; druga še srečno sedi na jugoslovanskem. Zdaj se je baje pa se najmlajša hči romunske kraljice, princinja Ileana, poživlja na kraljevske časti in etiketo, pobegnila v inozemstvo in se poročila z mladim mornariškim častnikom, ki je bil svoječasno eden pribročnik pokojnega romunskega kralja. Tako vsaj javljajo poročila iz Dunaja.

Tovorni parnik se je potopil.

Zgodaj zjutraj 15. oktobra se je ogromni francoski potniški parnik Paris zaletel v norveški tovorni parnik Besseggen, ki je bil zasidran v newyorški luki blizu kipa boginje Svobode. Besseggen, ki je bil naložen s sladkorjem, je dobil tako luknjo, da se je v treh minutah potopil. Štiprin-dvajset mož posadke so rešili deloma na Paris, deloma na prevozne parnike, ki so priheli na pomoč. Sedem mož so še več ur po nesreči pogrešali. Zaradi uvedene preiskave je bil odhod parnika Paris odložen. (Oton Župančič)

MLADOST

Ti si, mladost kot šumenje pomlad skoz les smeh jelke-device, uporni molk bora-orjaka. Po žilah se tvojih srebrna lepota pretaka kot meseca mleko po nedrih zasanjanih brez. (Grša).

MOJA SKRIVNOST

Tiho, brez besed hodim s to skrivnostjo med ljudmi; in nikdo ne ve, odkod, ni nikdo ne ve, zakaj sije moji duši maj . . . Morda več le ti, morda vem le jaz, morda ti ne veš, morda jaz ne vem, kaj opolnoči, ko od tebe grem,

roke stezam v mrak hrepenjenja poln neutešnega, nerazrešnega. In zakaj takrat vsakega objel, rekel bi mu brat. In zakaj takrat zvezde zagore nizko nad meno, kot velike, sladke rože nad meno . . . (Oton Župančič)

LETO KATASTROF

(Nadaljevanje iz 1. strani)

povzročena škoda se je cenila na sto milijonov dolarjev.

Med 7. in 10. majem so silne nevichte, blizari in tornadi zahtevali 299 človeških življenj v državah Arkansas, Illinois, Iowa, Kansas, Louisiana, Missouri, Texas in Wyoming. Okoli tisoč oseb je bilo poškodovanih.

Dne 16. maja so čutili potresne sunke jugozapadno od Beograda v Jugoslaviji. Osem oseb je bilo ubitih.

Dne 23. maja je bil silen potres oddaljeni provinci Kansu v zapadni Kitajski. Po poročilih misijonarjev je bilo nad sto tisoč oseb ubitih. — Isti dan je bilo ducat ljudi poškodovanih in mnogo materialne škode povzročene po viharjih v Illinoisu in Indiana.

Dne 24. maja je tornado napravil za 150,000 dolarjev škodo v mestu St. Joseph, Missouri. Dne 25. maja je povodenj ob Mississippi dosegla nov rekord. Ziviljenje je do takrat izgubilo do 300 oseb; 8500 kvadratnih milj ozemlja je bilo pod vodo v državah Illinois, Tennessee, Missouri, Kentucky, Arkansa, Mississippi in Louisiana.

Dne 7. julija je pričel bljuvati ognjenik Kilaua, Havaj. Dne 10. julija je vsled povodnji izgubilo živiljenje 200 ljudi v Piri, Nemčija.

Dne 12. julija je obiskal močan potres Jeruzalem in okolico. Sodi se da je 1000 oseb izgubilo živiljenje. Potresni sunki so se čutili tudi v Egipatu. Dne 28. julija so povodnji napravile veliko škodo v državi Baroda v osrednji Indiji. Živiljenje je izgubilo okoli 1000 oseb.

Dne 4. avgusta so čutili rahle potresne sunke v Los Angelesu in okolici.

Dne 29. septembra je mesto St. Louis, Missouri, zadel tornado, ki je zahteval 69 človeških žrtev in poškodoval 577 oseb. Materialna škoda se ceni na sto milijonov dolarjev.

IZ NAŠIH KRAJEV ONSTRAN MORJA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

kakršnega ne pomnijo nití najstarejši ljudje. Vmes je bliskalo v kmetijstvu Narodne banke.

Vihar je povzročil v Ptiju in okolici ogromno škodo. Trgjal je strehe podiral drevje, ruval brzojavne drogove, toča pa je bila tako silna, da je polomila šipe in opeko na strehah, ki so mestoma do polovice razkrilate. Z zvonika cerkve v Majspurgu je vihar odtrgal celo pločevinasto streho, ki jo je popolnoma zvihil in vrgel daleč v stran. V neki vili v bližini Ptuja, ki je imela svoj stolp, je dotični stolp kakor odrezan vrgel vihar daleč na sredo travnika.

Ijudi, ki jih je ciklon zalobil na cesti, je metal kakor snoške, da so bili prisiljeni se stisniti v cestni jarek, da jih ni naravnost ubilo. Na dveh straneh je divjal požar, in sicer že pred nevihto pri Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah in v Medelinu.

Skoda je velikanska, zlasti na drevju in nasadih. V haloških vinogradih je toča obrala ves letosnji pridelek.

Prebivalstvo je zlasti v teh krajih, kjer tvori

vinski pridelek glavni vir dochodkov, hudo udarjeno.

Kakor nedavno v Mariboru, se je dne 26. septembra posrečilo tudi v Ljubljani doslej še neznanemu sleparju napraviti z reklamnimi dolarskimi "bankovci" sijajen "business." Zrtev sleparja je postalata pot na takarice v Mikljevičevi restavraciji v Kolodvorski ulici, Ivanka Stopičeva. V restavracijo je stopil v nedeljo zjutraj okrog 8.30 neznan; okrog 30-leten moški, oblečen v temno kmecko obleko, govorč kočevsko narečje. Zahteval je brizganec. Cež čas se je obrnil do natakarice Ivanka in vprašal, kje je gospod Miklječ. Na njem odgovor, da

restavraterja ni doma, je neznanec nadaljeval pogovor, rekoč, da ima pri sebi dolarje, ki bi jih rad menjal.

Natakarica je omenila, da je zaprta tudi menjalnica, ki se nahaja na dvorišču hiše, nakar je neznanec njej ponudil dolarje v nakup in sicer po ugodni ceni. Stopičeva je bila pripravljena neznancu ugoditi. Mož ji je izročil bankovce za 100, drugega pa za 20 dolarjev — in za oba mu je Stopičeva odštela 6600 Din.

Neznanec se je nato brzo poslovil in odnesel pete.

Stopičeva je drugi dan stopila z bankovcema v Jugo-banko, da ju vnovči za domači denar. Uradnik je bankovca sprejel, takoj pa ji je vrnil 100 dolarski bankovce in jih razdelil, da je to — reklamni listek. Drugi bankovce za 20 dolarjev je bil pravi in ji je uradnik tudi takoj izplačal zanj 1100 Din.

Stodolarski falzifikat, ako ga sploh mogoče tako označiti, je na eni strani zelen, na drugi pa rmenkaste barve. Goljuf je bil celo tako rafiniran, da je reklamni listek nekoliko natragal in ga potem zlepil z lepljivimi papirjem, s čimer je hotel dosegel, da bi žrtev niti malo ne dvomila, da je to pristen bankovce. Stopičeva je ogoljufana za 5500 Din.

V aristokratskih ruskih krogih v Beogradu se je že dalj časa kretal mlad mož, ki se je izdal za ruskega kneza Vjazemškega. Ker se je preko mere prostoško ponašal s svojimi čini v svetovni vojni, je vzbudil domneve, da je navaden goljuf. Dozdevni knez Vjazemški je bil aretiran, nakar je pri zaščitničnem zaradi tega, ker je policija izsledila glavne eksponente iridentističnega slovenskega društva "Orjune" in je zaplenila vse dokumente iz tajnega arhiva. V Ljubljani je opazil Gabršček tudi italijanski konzul. Gabršček je opisan zlasti kot tajnik političnega društva "Ednosti," "ki vzdržuje suverenost SHS v Julijskih krajini." Gabršček je razvijal iridentistične in protitalijansko delovanje. Državni pravnik Tromby je kar divjal proti Gabrščku in zahteval najstrožjo kazeno s povarkom, da take vrste ljudje ne zaslužijo nobenega obzira. So dišče je obsodilo nato Josipa Gabrščka na šest let in 40.000 lir globe.

To so dišče je sodilo tudi Marija Simonetti iz Podgorje, ki je tudi odšel v Jugoslavijo brez vsake potne listine. Marija Simonetti, ki je bil izvoljen tudi za župana v Podgorje pri Gorici, je opisan kot nevaren komunist. Obsojen je na štiri leta ječe in 25.000 lir globe.

Nedavno se je vršilo v Beogradu svečano vzdavanje temeljnega kamna za zgradbo krovne deparnije Narodne banke. Stavbišče je dal Narodni banki ministarski svet v zakup za 99 let. Kovnica bo stala na Topčideru. Narodno banko posebno podpira pri načrtu zgradbe in osamosvojitvi pri kovanju deparnjev Francoske Narodne banke. Pod vodstvom direktorja francoske krovnice gosp. Schillerja, ki je prišel v Beograd, so bili izdelani načrti, katerih izvedba je poverjena arhitektu Ivanu Valandu. Celo zemljišče obsega 4 ha. Glavna zgradba bo imela v tlorisu okrog 2000 m, poleg nje pa se bodo zgradili še razna stanovanjska poslopja, električna centrala in skladišča. Vsa dela bodo stala okrog 13 milijonov dinarjev. Zgradba, ki bo gotova 1. januarja 1929, bo popolnoma moderata in po 600 letih prva na Balkanu.

Poročano je že bilo o velikem uspehu, ki ga je žela kranjska skupina fantov in deklet v narodnih nošah na ljubljanskem velesejmu ob priliku revije narodnih noš in Slovenije. Kot se čuje, bodo povabljeni Kranjčani, da posjetijo Zagreb ob priliku slične revije, ki jo namenljajo prirediti po ljubljanskem vzoru.

Na Goriškem je nastopal čas kazenskih razprav proti subverzivnim Slovencem . . . , ki so šli čez mejo!

Josip Gabršček, doma s Tolminsko, je bil obsojen deliktno par. 160. novembra javnopravstvenega zakona, ker je šel čez mejo koncem leta 1926. iz političnega motiva brez vsake potne listine ali drugega tej enakovrednega dokumenta. Italijansko poročilo o razpravi proti Gabrščku v Trstu pravi, da je vprašal, kje je sodeloval v državnemu pravdništvu šele nedavno (!) ovadba, da je

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Iakorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNICK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O. Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota. Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 861, Ely, Minn. Blagajnik neizplačani smrtnik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave., Duluth, Minnesota. Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEV, 303 American State Bank Bldg., 800 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odborniki:

Predsednik: MOHOR MLADICH, 1334 W. 18th St., Chicago, Ill. 1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb. 2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Potreti odborni:

</

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

SIROTA VEVERICA

(A. J. T.)

V prijaznem, nevelikem industrijskem mestu države Ohio, tam, kjer ravnine preidejo v male griče in ljubke dolinice, sta se veselila svoje mladosti bratca Tom in Jackie. Dobro leto sta bila narazen v starosti in razume se, da sta morala biti vedno in povsod skupaj. Hija njunih starišev je stala ob kraju mesta, skoro ob robu šumecga gozda. Največje veselje naših mladih znancev je bilo razkrivati gozdne skrivnosti. Ce le ni bilo slabe vreme, sta prebila večino prostega časa v gozdu. Saj je bilo pa tudi lepo tam. Ob robu gozda je rastlo leskevje, po katerem je že v zgodnjem pomladi viselo nekako resje, iz katerega se je vsipal rumen prah. Globeje v gozdu so rastle bukve, divji orehi, javorji, bresti in različno drugo drevo. Na nekem kraju je bila celo skupina vedno zelenih smrek. Malo vstran je tekel majhen potoček, ob katerem sta Tom in Jackie gradila jezove in delala žlebove in mlinčke. Rada sta tudi opazovala gnezdeče ptice, ki so pitali svoje mladičke in jih zabavali s petjem. Vsak dan sta našla v gozdu kaj novega in zanimivega in novih iger jima ni nikdar zmanjkal. Kadar ju ni bilo pri hiši, ju je mati sama poklicat na rob gozda in tam sta bila.

Neko dopoldne v pozni poleti sta bratca našla pod skupino smrek na tleh mledo veverico. Cisto mala je bila, napolněna in vsa mokra od nočnega dežja. Najbrž je ponocni vihar razdržal gnezdo in revica je padla na tla, pa si ni mogla in znala pomagati nikamor. Varno sta drobno stvarico pobrala in jo nesla domov, kjer sta ji v starosti napravila mehko gnezdo. Pomnila sta ji jedrca orehov, pa jih revica še ni poznala. Mati jima je povedala, da bi moga taká mlada stvarica vživati le mleko. Toda, kako ji ga dat? Tu se Tom domislil male stevilke brizgalke, katero je nekoče rabil za izmivanje bolnega očesa. Hitro jo umije in pridruži veverici spuščati mleko po kapljicah v mali gobček. Pitanje se je obneslo in živalica se kmalu privadila na moderno mlečno posodo. Po nekaj dneh je že toliko opomogla, da je prileže iz košare in kmalu postala le zdravite in zdrobljena oreška jedrca. V par tednih že niso bili več nikakih sitnosti z njenim prehrano. Kmalu je plezala po verandi in po drevesih pred hišo, da sta jo dečka z zavetanjem gledala. Polagoma si je upala celo v gozdu, toda zvezde se je vselej vrnila spat v svojo košaro. Dečkoma je bila prijavljena kot psiček. Če sta se vratila pred hišo, se je veverica kje v bližini, če sta šla v

DAN IN NOČ
Bela golobica,
črni vran —
krog zemlje se lovita
noč in dan.
(Oton Župančič)

SOLNEČICA
Solnce jo je slikalo,
videlo je ni:
luna jo je slikala,
videla je ni;
zvezde je niso slikale,
videle so jo.
(Oton Župančič)

NAGRADA

za dopise, priobčene v septemburu, so prejeli nagrade sledeči člani mladinskega oddelka:

Julia Bouha, dr. št. 71.....\$3
Vida Kumse, dr. št. 6.....\$2
John Laurich, dr. št. 117.....\$1
Stefanija Dolinar, dr. št. 31.....\$1

Castnega priznanja (honorable mention) je deležna sestra Jeannette Segar, članica društva Zvon, št. 70 JSKJ.

NEKAJ NAVODIL MLA-DIM DOPISNIKOM.

Pišite s tinto in samo na eno stran papirja.

Predolgi dopisi niso zaželeni; okoli dvesto besed je najbolj primerno.

Pazite, da bo vaša slovница pravilna, posebno če pišete v angleščini.

Prepisane pesmi ali članki se ne sprejemajo.

Navedite svojo starost in številko svojega društva.

Vaši spisi naj bodo snažni in pisava razločna; to mnogo šteje.

A FEW DIRECTIONS FOR JUNIOR CONTRIBUTORS

Write with black or blue ink only on one side of the paper.

Contributions that are too long aren't preferable; a composition of about two hundred words is most satisfactory.

Be careful of your grammar, especially when you write in English.

Copied poems or compositions will not be accepted.

State your age and your Lodge number.

Above all, be neat in your writing. Neatness counts a great deal.

DIRAJ, KONJIČ, DIRAJ!

Diraj, konjič, diraj, brž po cesti zdrijetaj, greva do Tržiča, kupit dva mešča, dalje v Škofjoloko po fržek in moko, skočiva do Blede kupit lonec meda, v skok na Jesenice greva po potice, zdrijava do Kranja kupit žep kostanja. V Ribnico po kračo, žlice in pogaoča, v semiško dolino stečeva po vino. Potlej v Novomesto urno po nevesto: v voz jo naloživa, v dir se zapodiva, po zeleni loki, v čerkvice k poroki, čez ravne poljane gori do Ljubljane. Potlej odbrziva, v Kamnik pohitiva z radostno ženico, najino kraljico, kjer vsi trije peli bodemo veseli, dobro, dobro se imeli!

(Slavko Savinšek)

KO SE NADICA SMEJE

Mi imamo Nadico, Nada ima bradicu, bradica pa jamico; ko čez lica smeh se prede, vanjo zlati ptiček sede, nič ne žvižga, nič ne poj, stresa le peroti svoje — za koga? Za mamico ...

(Slavko Savinšek)

SENČICA

Solnce jo je slikalo, videlo je ni:
luna jo je slikala, videla je ni;
zvezde je niso slikale, videle so jo.

(Oton Župančič)

SHETLAND PONIES

Wonder if there is a single boy or girl who has not wished for a Shetland pony? They are so little, so gentle, so cute as children say, that it looks as if they might have been put in the world for the little folks to own and play with.

And the little, long-maned fellows actually seem happiest when being pulled and tugged with by children, they are so much like toy horses that all the little folks just naturally love them.

No matter how many children climb on their backs, how many pile in the carts, or how many hang on to their tails, the goodnatured little beasts trot right along, and never once complain. If they had a mind to, they could rear up and let their riders slide off, or they could kick and run away, but such thoughts never seem to occur to them.

Young folks do not always think, and sometimes, without meaning it, they hurt the ponies' mouths very much when they jerk and pull the bridle—but the ponies never say a word. As they cannot say "ouch!" when we hurt their tender mouths, we ought to be that much more careful not to cause them pain.

Suppose you were dumb, and some one jerked you this way and that, and hit you with a whip, and you could not ask him to stop, how do you think you would like it? If Shetland ponies could talk, I am afraid sometimes they would say things that would not look well in print. The little make-believe horses come from the Shetland Islands lying away off by themselves in the North Sea. They belong to Scotland,

Though they are not used for farm work, they are sometimes employed in coal mines, where they draw a half a ton of coal with ease. But we see

and the climate is cold and windy, the ground rocky and poor, and as very little grass grows there, the ponies have mighty little to eat—that is one reason they are so small. The winters on the Islands are awfully cold and stormy, and the winds blow so bleak and cold, that the poor little ponies have to huddle up as close as they can get against some bank or rock to keep out of the freezing, biting wind.

And when the deep snows come it covers what little grass there is, so the ponies have to dig down with hoofs for the scanty supply of moss that grows on the rocks. To suffer from the cold is bad enough, but to be cold and hungry at the same time is worse.

Their Island home is so far north, that in mid-winter the sun shines only about five hours, which means that the days are very short, and the nights very long, cold and dark. So it is during the nights that the ponies suffer most. The people who live on the Islands

them at their best in circus parades, in teams of twenty-five or thirty hooked up to a fancy chariot and driven by a painted clown. There would be something lacking about a circus procession if it was not for the spotted ponies—the elephants would not be missed much more.

BOTH SATISFIED

Hen: My, its nice and dry under here.

Duck: It's delightfully wet up here.

Vsi otroci članov J. S. K. Jednote bi moral spadati v naš mladinski oddelok.

WINTER IS COMING

The days of preparation for the winter's storm and cold are passing now so quickly soon the russet, red and gold Will gleam in all the forest and, if storerooms are not full, To weather thro' the coming snows t'will be a mighty pull. To help the little furry folks that live in field and wood, And boys and girls as well, the gnomes have labored all they could.

The nuts and berries, brown and sweet, and apples everywhere, For wintry days that soon will come, have had their greatest care.

THE JUNIOR COOK

SPICED PEARS

Make a thick syrup by boiling together:

2 cups sugar.

2/3 cups water for 2 minutes.

Add 1 stick of whole cinnamon.

3 whole cloves.

1/3 cup white vinegar.

Bring to a boil.

Add uncooked pears which have been peeled, cut in halves and the core removed.

Boil very gently till tender. Ordinarily this will take about 25 minutes. Some varieties of fruit take more, some less time. Test with a fork to make sure they are done.

Drain the pears from the syrup and serve hot with the meat course.

Late crab apples may be used this same way.

A HINDU FABLE

Singh-Rajah was king of the lions and a more terrible and ferocious king never lived. His appetite for jackals was enormous and the supply in the old forest, alas, was limited. One by one the little jackals had seen their relatives and friends fall prey to the glutinous Singh Rajah and upon each visit of the royal one to their end of the wood the little band of jackals had grown smaller and smaller until there remained but two little jackals, newly wedded and very much in love. Together they waited their doom in fearful silence, dreading the hour when the appetite of the kingly one should again awaken.

One day Singh-Rajah's roars filled the woods round about their place of hiding. They knew their last moment had come. The poor little jackal bride clung to her husband in fear. In vain he tried to soothe her and explain that their danger was not real, but the nearing bellows gave the lie to his words of comfort. Finally he hit upon a plan. Together they approached the cave of the hungry king. With joy he snapped his jaws and sprang toward them.

"Ha, ha," he crowed, "at last you have come, how lucky for my appetite knows no bounds, come nearer that I may eat

you." The little jackal clung to her husband, but he replied to the mighty one: "We would consider it an honor your Majesty to be served for dinner for any one as royal as you. We should have come to you long before this, but for the fact that in the woods is another Singh-Rajah even mightier than you, and he would not let us come."

The lion pricked up his ears. "What's that you say? Another Singh-Rajah mightier than I? Impossible!"

"Oh, but it is true," chorused the bride and groom, "You cannot imagine how much more terrible than you he is."

"Enough!" cried Singh-Rajah, "Lead me then to this imposter who claims to be mightier than I and I will show him feasts of might that will make him pale with fright. I am king and there is no one like me!" So the clever little jackals ran on ahead of the angry lion, and led him to a well, deep and dark. "There he is, in there," they said pointing to the well. The lion glared into the dark waters and his own image glared back at him. He opened his mouth to roar and the other lion did the same. The rage of Singh-Rajah knew no bounds. With a howl he leaped in to attack his foe and the deep waters swallowed him up.

The clever little jackals hugged each other with delight and skipped all the way home to the nest in the wood.

MOJA NAGRADA

Otroci v šolo smo hodili, kjer pisali in brali smo, se drugih vednosti učili, a včasi—šepetali smo.

Učitelj bil je strog in reden, na mir v razredu pazil je;

če je kateri bil poreden,

ga s palico oplazil je.

Nekoč je dečku hlače meril in — palico pri tem je strl. Fantiček, ki se prej je čmeril, vesel se nanjo je ozrl.

Pa me pokliče mož učeni: "Ti itak rad v grmovje gres, prinesi novo šibo meni, in prožna mora biti, veš!"

In res sem nesel lesko mlado učitelju že drugi dan; popoldne prvi pa nagrado sem z njo dobil — na zadnjo stran!

(Fr. Troha, Barberton, O.)

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

POČITNICE

Te počitnice jaz nisem šla nikamor, doma sem bila in sem pomagala mami v hiši, pa šivala in kvačala sem. Moji dve sestri sta šli za počitnice v Cleaveland k mamini prijateljici. Za mene je bilo pa tako prav. Druge počitnice bom pa jaz šla in se dobro imela. Ko smo šli po eno mojo sestro in drugo tam pustili, smo bili tudi v Euclid Beachu. Tam smo videли veliko reči za voziti se. Posebno za male otroke, šet let stare, je prijazno. Kupili smo balone, v katerih je plin in smo jih privezali za roke, da niso v zrak ušli.

Naprej od Rocky Riverja, dol pri farmah, je moja mala sestra odvezala balon, ki je takoj ušel v zrak in se zapletel v telefonske žice. Sestra je jokala, a ko smo ji rekli, da bo druga žica dobila, je bilo spet dobro. Tudi velika sapa in hud dež nas je na poti dobil. Pa smo vseeno veseli domu prišli.

Martha Kumse, 13 let,
dr. št. 6. JSKJ-Lorain, O.

VRLEMU MOŽU V SPOMIN

Vsaki človek na svetu je rojen in vsaki mora umreti; ne ostane pa spomin na vsakega ednako. Iznašiteljev, vojakov in slavnih mož se spominjam bolj pogosto, kakor navadnih ljudi. Tako na primer obhajamo rojstni prvega predsednika Združenih držav, George Washingtona, kakor tudi je v spominu rojstni dan 16. predsednika, Abrahama Lincolna, to pa zato, ker sta storila mnogo dobrega za našo državo. Tudi naš slavni iznašitelj, Edison, bo postal v spominu še mnoga stoletja po njegovi smrti, ker je iznašel brez številna stvari, ki koristijo človeštvo v obči, glavnio izmed teh je elektrika.

Imamo pa še enega moža, kateremu gre prva čast kot iznašitelju, zato namreč, ker je našel Ameriko. Imenuje se Christopher Columbus. Ker smo ravno ta mesec obhajamo obletnico njegove najdbe, hočemo malo bližje pogledati v njegovo življenje.

Rojen je bil v Genoa, Italija, okoli leta 1450. Njegov oče se je pečal s česanjem volne, kar pa njegovega sina ni veselilo, pač pa je ljubil morje. Oženil se je leta 1478, in rojen mu je bil sin po imenu Diego. Ker so sorodniki od njegove žene bili skoraj vsi mornarji, je tudi Columbus dobil še večje veselje do vode. Dobro je bil poučen tudi v zemljepisu, in je veroval, da je zemlja okrogla. Zato si je v mislih predstavljal, da bi se zamoglo doseči Vzhodno Indijo naravnost proti zapadu, brez da bi se morallo iti okoli Afrike.

Dne 3. oktobra, 1492, se je napotil s tremi malimi barkami in nekoliko možmi iz Palos, Španija, proti Vzhodni Indiji. Največja od treh bark je merila 90 čevljev dolžine, in mu jo podaril španski kralj.

Po ena in sedemdesetih dnevih mučne in naporne vožnje so zagledali dne 12. oktobra suho zemljo. Otok, kjer so se izkrcali, je Columbus krstil za San Salvador (sedanje ime Watling). Ljudje na otoku so bili divjaki. Dne 28. oktobra je odkril otok Haiti. Šele 15. marca je dospel nazaj v Palos, kjer ga je ljudstvo z veseljem pozdravilo.

Za tem je bil še trikrat na zapadu. Odkril je otroke Hindward, Jamajko, Portoriko in kos Južne Amerike. Vrnil se je domov na Špansko in umrl zapuščen od svojih prijateljev, brez da bi vedel, da je odkril novi del sveta.

Največja krivica je storjena Columbusu s tem, ker ne nosi niti svet njegovega imena, kar mu po pravici pripada, ker edi-

no on je pravi iznašitelj Amerike.

Bojim se, da se je moj dopis predaleč raztegnil. Prosim g. urednika, da ga malo stisne, če ima kakšno stiskalico ali prešo, ki so zdaj najbolj v modi.

Pozdrav vsem čitateljem Novo Dobe, posebno pa mladinskom oddelku J. S. K. Jednote.

Agnes Jurecic (14 let), članica dr. Zvon, št. 70 JSKJ.

Chicago, Ill.

In October, 1871, the Chicago fire occurred. The cause is said to have been a lantern, kicked by a cow, which set the barn on fire. Although several people got sea-sick and died, they were mostly children, we were lucky indeed to arrive here safe and healthy.

When we reached New York it was bitter cold there. We stayed there a day or two and boarded a train which brought us here. We were so happy to come here after all the traveling but I guess because of the change of climate we all took sick for several months.

I guess my letter is getting a bit long so I will quit my writing with best wishes for all. Hoping to see this in print I am

well remember, we stopped there during one night and I didn't see much. But Algiers is the most beautiful city I ever saw.

We arrived there in the beginning of the month of January, 1921. But all was green and warm as it is here in the middle of summers.

People were swimming and fresh oranges were loaded on the steamer. I never ate such good oranges; you had enough only from the wonderful fresh smell. Many came with leaves on, they looked prettier than pictures. When we left Algiers I don't remember of stopping at any other place.

Across the Atlantic Ocean we weren't sick because the sea was not rough. Although several people got sea-sick and died, they were mostly children, we were lucky indeed to arrive here safe and healthy.

When we reached New York it was bitter cold there.

We stayed there a day or two and boarded a train which brought us here. We were so happy to come here after all the traveling but I guess because of the change of climate we all took sick for several months.

I guess my letter is getting a bit long so I will quit my writing with best wishes for all.

Hoping to see this in print I am

a reader of Nova Doba,
Mary Gombach (age 14),
member of lodge no. 138

J. S. K. J.

P. S. If you wish me to write again, I will try to write of my first years of hard work to learn to speak American.

(Seveda, mlade bratce in sestrice bo gotovo zanimalo. Opredeljena).

Chicago, Ill.

As safety is very important in one's life, it is well worth to spend an afternoon to see a play, concerning it, "The Safety Pageant."

I was there as a delegate from our class and it was my duty then to make a report to the class about this play.

All the delegates and patrol boys from the school attend were in a group, went there together and came back the same way.

The opening started with a band, playing which I enjoyed very much. After that the patrol boys gathered together and marched into the field, arranged properly. Skillful driving demonstrations followed, showing how one can drive carefully and thus prevent accidents. Another one also was a thrilling fire extinguishing demonstration by the Chicago Fire Department. Various speeches also took part in the program, relating to safety.

It was concluded with a life saving exhibition.

You must think that our Boy must be extraordinarily intelligent and beautiful. He is a wonderful police dog.

We have some chickens in the backyard who are comandeered by a no less famous, intelligent and beautiful than Boy himself, speaking in the fowl language.

In warm days our Boy as also our chickens have access to the yard. At first our Boy felt independent of the minority. He was so much more beautiful, more strong than they. He even could lick his mistress cheek when he was a good Boy, but alas, the rooster could not!

A battle arose. The rooster had to provide for his followers and looked askance whenever Boy entered the yard. His temper would arise and he would try to peck at Boy's legs. Boy felt too superior to return the challenge at first, but later when he wanted to get acquainted with the chickens he was being constantly warded off, even by the mistress herself.

Louis Nemgar (Age 11).

AN AMUSING INCIDENT

I had a girl friend by the name of Elizabeth. She was very good to me. One day Elizabeth and I planned to have a play. We were both going to be clowns. I had a suit, which was red with big white

balls, while Elizabeth had just the opposite. We also had tall hats on. It was my turn to go out and do my stunts first.

A long rope was drawn across the room. I stood and tried to walk on the rope, but I fell head over heels. The people that were watching were laughing so hard that they could hardly stop. When they stopped laughing I took my hat off and felt a bump. While I was wondering what I should do I heard the people say to me:

"Hurry, go on with the play, we can't wait here all day." I continued walking on the rope. This time I was more careful and I succeeded in doing my part.

Frances Nemgar (Age 12), Lodge No. 25, JSKJ.

JESEN

Zopet je prišla jesen v deželo, ptice selivke so nas zapustile s svojim milim petjem. Cvetke ugašajo druga za drugo, drevje izgublja list za listom, poredne jesenske sape pa se poigravajo z njimi. Vsa narava se spreminja in pripravlja za bodočo zimo.

Pridne in skrbne gospodinje se bavijo s prekuhanjem sadja, zelenjava, in drugimi rečimi, možki nabijajo obroče in pregledujejo "sode," dočim imajo nekateri že polne, kajti polevico vinotoka je že minulo, to se ve kaj pomeni.

Vsek letni čas ima svoje lepe čase. Kadarkokuka zlato solnčice iz melegenega jutra, je naravnost očarljivo in človeku vriska sreča veselja.

Solarji hitimo s svojimi knjigami v razne sole, kjer brusimo svoje glavice. Vsaki dan nas čakajo težje naloge in vsakdanji se več od nas zahteva.

Živiljenje je boj in za ta boj se je treba temeljito pripraviti. Kakor je minula pomlad in poletje, tako bo minul čas, ko ne bo treba našim roditeljem več skrbeti in delati za nas, dorasli bomo, si izbrali vsak svoj poklic ter se borili za vsakdanji kruh vsak po svoje.

Naj zadostuje danes, časa mi primanjkuje, mogoče drugič kaj več. Ob enem lepa hvata za poslani dolar ter iskreni pozdrav vsem mladim prijateljem Nova Dobe.

Jeannette Segar (14 let), društvo Zvon, št. 70, J. S. K. J.

AN ANIMAL HERO

Before Boy came to live with us, I used to abhor dogs. I hated the people who kept them, I thought them useless, brutal and brainless. I agreed with the dog catcher in firmly adhering to the muzzle. Every dog acting strange looked peculiar to me and I went around the corner to avoid him.

You must think that our Boy must be extraordinarily intelligent and beautiful. He is a wonderful police dog.

We have some chickens in the backyard who are comandeered by a no less famous, intelligent and beautiful than Boy himself, speaking in the fowl language.

In warm days our Boy as also our chickens have access to the yard. At first our Boy felt independent of the minority. He was so much more beautiful, more strong than they. He even could lick his mistress cheek when he was a good Boy, but alas, the rooster could not!

A battle arose. The rooster had to provide for his followers and looked askance whenever Boy entered the yard. His temper would arise and he would try to peck at Boy's legs. Boy felt too superior to return the challenge at first, but later when he wanted to get acquainted with the chickens he was being constantly warded off, even by the mistress herself.

Louis Nemgar (Age 11).

AN AMUSING INCIDENT

I had a girl friend by the name of Elizabeth. She was very good to me. One day Elizabeth and I planned to have a play. We were both going to be clowns. I had a suit, which was red with big white

balls, while Elizabeth had just the opposite. We also had tall hats on. It was my turn to go out and do my stunts first.

With one animal plunge he had the opponents neck in his mouth and although his mistress called to him sharply, he twisted the rooster this way and that until the rooster lay limp.

With one animal plunge he had the opponents neck in his mouth and although his mistress called to him sharply, he twisted the rooster this way and that until the rooster lay limp.

Of course, he felt very bad when the mistress scolded, but was he not right to preserve his dogdom? Was he not fair? And his mistress understood for there was a twinkle in her eye.

Thanking you for your attention to this composition, hoping it may be as favorable as my last one.

Long live the J. S. K. J.!

Anna Gerbec (Age 15), Lodge No. 37 J. S. K. J.

AN EXISTENCE OF TWENTY-FIVE YEARS

Brothers and sisters, I hope you don't mind my writing to the Nova Doba again, but I simply can't resist telling all of you about the pleasant time we had on October 8th, when our lodge held its silver anniversary.

First we started out with a parade in which many lodges from Braddock and vicinity were joined. When we came into the dance hall we danced for about an hour. After that two great men stepped into our enjoyment. I think most of you have heard of these men, Mr. Anton Zbašnik, our supreme president and Dr. Grahek, our supreme medical examiner. Later we started our speeches. First on the program was Mr. Shustar, the president of our lodge. Next came Mr. Germ, the oldest member of our lodge. Following him came our great man, Mr. Anton Zbašnik. Then came Dr. Grahek. Last of all came the secretary of St. Stephen's lodge of Pittsburgh. When Mr. Zbašnik finished his well given speech, a girl, whose name I will not mention here, presented him with a bouquet of beautiful flowers. One thing that Mr. Zbašnik mentioned in his speech that interested me, was that every child should attend all the speeches given by the lodges. I hope we all follow his rule. After the speeches were given, a well prepared banquet was served.

I hope everybody enjoyed themselves, especially Mr. Zbašnik and Dr. Grahek and other people from the near-by places. To my estimation Mr. Zbašnik and Dr. Grahek are both generous and humorous men.

I also thank you for the dollar check I received.

Stefanija Dolinar, Lodge No. 31 J.S.K.J.

Braddock, Pa.

NOVOPRISTOPLI ČLANI MLADINSKEGA ODDELKA ZA SEPT. 1927.

Dr. št. 6. Edward Evanish 9134, Gilbert Evanish 9135.

Dr. št. 9. Peter Strucel 9114, Theresa Strucel 9115, Angelbert Strucel 9116, Anton Kalcich 9117, Julia Kalcich 9118, Peter Kalcich 9119, John Kalcich 9120, Joseph Kalcich 9121, Margaret Kalcich 9122, Rudolph Kalcich 9123.

Dr. št. 15. Marko Klun 9098, Edward Klun 9099, Angelina Lubich 9107, Robert Lubich 9108.

Dr. št. 20. Ludwig Debevec 9109, Stanley Debevec 9110.

Dr. št. 26. Rose Mary Krainc 9139, Raymond E. Shuster 9140.

Dr. št. 29. Bertie Orel 9141.

Dr. št. 30. Wilfred Dolinar 9100, Edith Dolinar 9101.

Dr. št. 36. Stanley Brezovec 9142.

Dr. št. 39. Joe Jancopal 9132, George Jancopal 9133.

Dr. št. 44. Amelia Klančar 9074, Frank Petrich 9075, Miroslav Sabec 9076, Alojzija Merkun 9077, Frank Merkun 9078, Louis E. Mirtich 9079, Albert J. Mirtich 9080, Florence E. Mirtich 9081, Bettie Jane Mirtich 9082, Joseph Sajn 9083, Frank Sajn 9084, Donald C. Verhotz 9085, Jack Verhotz 9086, Frank Verhotz 9087, Ignatius Dostal 9088, Stephan Dostal 9089, Charles Otonicher 9102.

Dr. št. 45. Hadvey Somrak 9124, Mary Cherne 9125, Frank Cherne 9126, Dorothy Semich 9127, Adrian Florancig 9128, Rosie Lekse 9129, Louis Lekse 9130, Jacob Lekse 9131.

Dr. št. 70. Anton Vicich 9166, Edward Vicich 9167, William Vicich 9168, Helen Vicich 9169.

Dr. št. 84. Minnie Karcich 9103, Matt K

DOPISI.

Cleveland, O.

NAZNANILO
DRUŠTVO J. S. K. J. V
CLEVELANDU IN
OKOLICI

Naznanjam vsem zastopnikom, ki zastopajo društva v skupni akciji, da se bo vršila redna seja zastopnikov društev v petek 28. novembra ob 7:30 zvečer v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

Na omenjeni seji imamo za rešiti več važnih zadev, med njimi tudi zadivo glede naše prihodnje veselice, ki se bo vrnila na Martinovo soboto, 12. novembra v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Upam, da se gotovo vsi zastopniki te seje udeležijo, da bo naš uspeh tem boljši.

Za odbor skupnih društev:

Frank Kačar, tajnik.

NOTICE
TO THE LODGES OF J. S. K.
J. IN CLEVELAND AND
VICINITY

This is to notify all representatives, who represent the Lodges in federated action, that our regular meeting will be held on Friday, October 28th at 7:30 P. M. at Slovenian Workings-men Home, Waterloo Rd.

On the above mentioned meeting we will have to discuss several important affairs for the benefit of our organization, one of them is our next dance, which will be held on Martiničeva sobota," November 12th at Slovenian Home, Holmes Ave.

I hope that all representatives will be present, so that our work will reach the best of results.

For the Committee of Federated Lodges:
Frank Kačar, Secretary.

Eveleth, Minn.

Vsem cenjenim članom društva sv. Ime Jezus, št. 25 J. S. naznanjam tem potom, da se bodo vršile bodoče seje, potenči s sejo 23. oktobra, zo dvojno, mesto dopoldne, kot so se bodo popoldne se se pričeli zbirati člani vseh društev. O polu treh so se iz White Valley z "busom" pripeljali člani društva št. 142 SSPZ in nekaj drugih članov, dalje člani društva št. 116 JSKJ in št. 57 JSKJ. O polu štirih se je pričelo obhod, na čelu istega godba in šest zastav, za katerimi je korakalo lepo število članstva. Ko smo prikorakali v dvorano, bi se bilo moralno takoj pričeti s slavnostnim programom, ker pa dva glavna odbornika JSKJ vsled neke zamude nista bila še došla, se je malo premišljevali, kako bo šlo z našo parado. Seveda je bilo znano v mestni hiši kaj da imamo vpeljano za storiti in od tam so nam okoli tretje ure telefonirali, da kateri mislimo odkorakati, naj obvestimo policijskega načelnika. Mi smo odgovorili, da smo v redu in takoj nato se je pripeljal policijski načelnik z enim tovarišem, in nas, ki smo bili že na cesti zbrani, pozove: "Come on, boys!" Zastava v zrak in razvila se je povorka; naprej maršal J. A. Germ in njegov tovariš, potem sobrat Joe Petrich kot vodja godbe, za njimi pa mi v korak. Korakali smo po Washington cesti do 13. ceste in potem po Braddock Ave. do 6. ceste, po šesti do Washington, in na Washington cesti nazaj v Litvinsko dvorano.

Ko pridemo v dvorano, je bilo malo odmora, da se vtrujeni in vtrujene malo odpočijejo in okrepičajo in da se počaka na prihod glavnega predsednika Anton Zbašnik in vrhovnega zdravnik dr. Grahek iz Pittsburgha. Kmalu sta omenjena stopila v dvorano, nakar je društveni predsednik, sobrat John Sustar otvoril program.

Najprej je predsednik društva št. 31 J. S. K., sobrat Šustar, pozdravil navzoče in se udeležencem zahvalil za udeležbo. Za njim je nastopil ustavnitelj društva, sobrat John Germ, ki je povedal marsikaj zanimivega iz zgodovine društva od ustavitev do 25-letnice. Potem je nastopil glavni predsednik JSKJ, sobrat Anton Zbašnik, ki je v dobro zasnovanem govoru povedal kaj je in za kaj stoji J. S. K. J., in kolikega pomena za organizacijo je naša mladina. Njegov govor je izzval velik aplavz. Nato sta govorila še dr. Grahek in Joseph Pogačar iz Pittsburgha, in s tem je bila govorniška lista izčrpana.

Predsednik društva se je zahvalil govornikom in nato povabil vse udeležence, da zase-

dejo svoje prostore, ker je čas se poslužiti dobrot banketa. Štirideset jardov dolga miza je bila tako obložena z mnogoštevilnimi dobrotami, katere smo duhali in deloma videli že prej, da se je vse šibilo. Razume se, da tudi ni manjkalo grozdnega soka, o katerem pravi pesnik: "Če človek ne bi te imel, kako kedaj bi bil vesel!"

Sredi teh dobrot smo mislili tudi na sobrata urednika, če, to bi imel skomine, če bi nas zdajle videl! (Zdaj še vem, zakaj se mi je tako sumljivo kolcalo, ko sem ležal v travi pod hruško, polno zlatorumenega sadu; jaz sem dolžil pa hruške in "clambake-party". Opred.) Seveda ne smete misliti, da smo bili na zabavi navzveč samo stari. Bila je prav lepa mešanica mladine in starejši.

Posebno se je pokazalo koliko mladine je, ko je godba zaigrala. Na plesišču se je včinoma mladina sukala, starejši smo se pa večinoma v spodnjih prostorih pogovarjali in se od osmnajstega amendmenta proč držali. Okoli devete ure zvečer se je pripeljalo še pevsko društvo Prešeren iz Pittsburgha, in slišali smo nekaj lepih slovenskih pesmi,

Vsa hvala društvom, ki so se slavnosti udeležila korporativno in z zastavami, kot društvo sv. Družine, št. 14, East Pittsburgh, društvo št. 142, S. S. P. Zvez, White Valley, hrvatskemu društvu odsek 43, H. B. Zajednice v Braddocku. Dalje hvala za udeležbo Hrvatskemu Podpornemu Klubu iz Braddocka, članom društva Napredni Slovenci, št. 300 S. N. P. Jednote, kar so se posamezanim članom iz Rankina in okolice in te okolice. Posebno pa so hvale in pohvale vredne naše kuhanice: Mrs. Nemančič, Mrs. Anzlovar, Mrs. Mulc, Mrs. Mramor, Mrs. Branzel, Mrs. Hudal. Najlepša hvala tudi našim vrlim devojkam, ki so tako pridno delale, ovenčale mizo in skrbele, da je bila vedno polna, to so: Miss Rosie Hudale, Miss Frances Branzel, Miss Frances Anzlovar, Miss Josephine Hudale, Miss Jennie Žerjav, Miss Frances Safran.

Lepa hvala društvom, ki so prispevala v gotovini, kot društvo sv. Petra in Pavla K. S. K. J. iz Rankin \$25, samostojno društvo Danica iz Rankina, \$25, društvo št. 40 J. S. K. Jednote iz Claridge, \$10. Hvala dalje rojakinjam v tej okolici za prispevane potice, krofe in drugo okusno pecivo, kakor tudi za ovrte piščance in goske. Hvala vsem, ki so pripomogli društvenemu banketu na ta ali onačin, da res ni primanjkovalo ničesar. Končno še lepa hvala pevskemu društvu Prešeren iz Pittsburgha, ki nam je zapelje v krasnih slovenskih pesmi.

Se enkrat vsem skupaj lepa hvala! Želim, da bi vsi, ki smo se udeležili 25-letnice, dočakali tudi 50-letnice in se tudi takrat skupno veselili.

Z bratskim pozdravom
Martin Hudale,
tajnik društva št. 31, J. S. K. J.

oddela, Miss Štefani Dolinar, izroči šopek svežih cvetlic in se mu lepo zahvali za poset 25-letnice. Sobrat glavni predsednik se je za pozdrav in šopek zahvalil in mladi sosedri izročil lepo rudečo vrtico iz podarjenega šopka. Ploskanje.

V četrti točki programa je nastopil kot govornik naš vrhovni zdravnik dr. Josip V. Grahek iz Pittsburgha. Ta je izjavil, da so skoro vse tisto, o čemur bi on želel govoriti, že večkrat drugi povedali, posebno glavni predsednik. Želi društvo mnogo uspeha. Seveda sledi ploskanje.

V peti točki programa je nastopil kot govornik sobrat Joseph Pogačar, tajnik društva št. 26 J. S. K. Jednote v Pittsburghu. Napravil je tudi lep govor in sporočil častitke od društva sv. Štefana, št. 26 J. S. K. Jednote. Ko zaključi, je sledilo ploskanje. Namenjeni so bili še nadaljni govor, toda, ker so se že omenjeni precej dolgo zavlekli, je bil z njimi govor na jug navadno že začetkom oktobra. Vidimo še tudi čaplje in druge vodne ptice in precej divjih kanarčkov, kateri obirajo dozorele solnčnice. Ti rmeni krilatec so večkrat tako zamišljeni v okusno zrnje solnčnih rož, da jih poredni otroci love v zanjke, pritrjene na dolge palice.

Nedavno se je mudil tukaj naš umetnik, slikar Mr. Perušek, ki je zbiral vtise lepe narave, da jih pozneje z umetniško roko pričara na platno. Pogovorila sva se marsikaj o naravnih lepotah Minnesota in čestivih pticah, ki jih je videti poleti ob tukajšnjih jezerih.

Klub Elyških Slovencev je od veselja vsled lepe jeseni priredil prav krasno uspelo vinsko trgatje v Jugoslovanskem načinu in te okolice. Posebno pa so hvale in pohvale vredne naše kuhanice: Mrs. Nemančič, Mrs. Anzlovar, Mrs. Mulc, Mrs. Mramor, Mrs. Branzel, Mrs. Hudal. Najlepša hvala tudi našim vrlim devojkam, ki so tako pridno delale, ovenčale mizo in skrbele, da je bila vedno polna, to so: Miss Rosie Hudale, Miss Frances Branzel, Miss Frances Anzlovar, Miss Josephine Hudale, Miss Jennie Žerjav, Miss Frances Safran.

Lepa hvala društvom, ki so prispevala v gotovini, kot društvo sv. Petra in Pavla K. S. K. J. iz Rankin \$25, samostojno društvo Danica iz Rankina, \$25, društvo št. 40 J. S. K. Jednote iz Claridge, \$10. Hvala dalje rojakinjam v tej okolici za prispevane potice, krofe in drugo okusno pecivo, kakor tudi za ovrte piščance in goske. Hvala vsem, ki so pripomogli društvenemu banketu na ta ali onačin, da res ni primanjkovalo ničesar. Končno še lepa hvala pevskemu društvu Prešeren iz Pittsburgha, ki nam je zapelje v krasnih slovenskih pesmi.

Se enkrat vsem skupaj lepa hvala! Želim, da bi vsi, ki smo se udeležili 25-letnice, dočakali tudi 50-letnice in se tudi takrat skupno veselili.

Z bratskim pozdravom
Martin Hudale,
tajnik društva št. 31, J. S. K. J.

Commodore, Pa.

Naša premogarska naselbina

stoje pod ničlo. Kar nas je unijskih, hodimo pomagat postavljati barake za naše brate, ki jih kompanija naganja iz svojih hiš. Kompanija vlači sem ljudi od vseh strani. Pred kratkim je prišlo 27 mož in slišal sem, kako so preklnjali na cesti. Superintendent jih je klical v svoj urad, toda možje se še zmenili niso, kajti znali so, da so na kriji poti. Drugi dan jih je zopet prišlo kakašnega dva ducata. Naenkrat skoči eden izmed njih na cesto in vpije: "Ne bojte se, nečem je vašega hleba. Zbogom brati, nisem ja znao, da je ovdejši balamuta; više me ovdejši ne vidite!" Revez si ni upal iti nazaj po svoji prljagi, torej mu jo je mož postal kamen, ki seveda še stoji. Ploskanje.

Kot tretja točka programa je bil govor glavnega predsednika JSKJ, sobrat Anton Zbašnik, ki je v dobro zasnovanem govoru povedal kaj je in za kaj stoji J. S. K. J., in kolikega pomena za organizacijo je naša mladina. Njegov govor je izzval velik aplavz. Nato sta govorila še dr. Grahek in Joseph Pogačar iz Pittsburgha, in s tem je bila govorniška lista izčrpana.

Predsednik društva se je zahvalil govornikom in nato povabil vse udeležence, da zase-

še od znotraj jame videl ni, se že od daleč boji.

Bodimo trdni, kakor sedem trdo povezanih palic, pa bomo razmotrivalo o iniciativnem predlogu društva št. 1 JSKJ, in po daljši razpravi soglasno sklenilo, da ne podpira omenjenega predloga. Konvencija naj se vrši, kot je določila zadržanje konvencija, v mestu Indianapolis, Ind. Stroški konvencije so že tako veliki, inako bi se konvencija vršila na Ely, Minn., bili bi še večji, kar bi pomenilo visoko izredno dolgo v stroškovni skladu.

Nick Karlovich.

S pota.

Tu v Minnesota si domišljemo, da bomo imeli še mnogo lepih jesenskih dni, kajti čel sem, da so še v tem času nekje v okolici opazili kačo, ki se je grela na solnču. Ko sva bila neki dan s prijateljem v gozdnu v bližini mesta Ely, videla sva neke črnorjave ptice, za katere sem mu povedal, da so "robini," ki so precej podobni kosom naše stare domovine. In ikušen rojak je dejal, da bomo imeli letos dolgo jesen, ker druga leta se selijo te ptice na jug navadno že začetkom oktobra.

Vsi omenjeni so že takoj v tem času nekje v okolici opazili kačo, ki se je grela na solnču. Ko sva bila neki dan s prijateljem v gozdnu v bližini mesta Ely, videla sva neke črnorjave ptice, za katere sem mu povedal, da so "robini," ki so precej podobni kosom naše stare domovine. In ikušen rojak je dejal, da bomo imeli letos dolgo jesen, ker druga leta se selijo te ptice na jug navadno že začetkom oktobra.

Z bratskim pozdravom

Frank Alic, tajnik

dr. sv. Jožefa, št. 12 JSKJ.

Verona, Pa.

Društvo sv. Cirila in Metoda v Ely, Minn. je predlagalo, kakor je znano vsem društvi JSKJ, da se vrši prihodnja konvencija leta 1928 v Ely, Minnesota. Zadržanje konvencije, ki se je vršila leta 1924 v Lorainu, Ohio, je sklenila, da se vrši prihodnja konvencija v Indianapolis. Torej bratje delegatje, mi ne vidimo razloga, da bi se moralno ovredčiti lorainski sklep.

Razlog je, da bi se vršila prihodnja konvencija v Indianapolis.

Vidimo še, da je včasih

zadnjih letih včasih

</div

L. N. TOLSTOJ

HADŽI-MURAT

Poslovenil Vladimir Levstik

(Nadaljevanje)

Nebo je bilo tako jasno, zrak tako svež in sile življenja so tako radostno igrale v duši Nazarova, ko je letel po ravni cesti za Hadžijem-Muratom, zlivaje se s svojim dobrim, čilim konjem v eno bitje, da ni niti malo pomislil na možnost kakega žalostnega ali strašnega dogodka. Veselilo ga je, ker je z vsakim skokom pritiskal za Hadžijem-Muratom in ga dohajal. Po bližajočem se topotu velikega kazakevoga konja je Hadži-Murat spoznal, da ga mora kmalu dohiteti; zato je prikel z desnice za samokres, z levico pa je velikoma ustavljal svojega kabar-dinca, razjarjenega od topotanja kopit, ki jih je slišal za seboj.

"Ne boš, pravim!" je kriknil Nazarov, ki je bil s Hadžijem-Muratom skoraj že vštric in je že iztezel roko, da bi prikel njegovega konja za uzdo. Toda preden je utegnil zgrabit izdo, je počil strel.

"Kaj delaš?" je kriknil Nazarov in se prikel za prsa. "Bijte jih, dečki," je še dejal; nato je omahnil in se zavátil na sedeni lok.

Toda gorci so zgrabili za orožje prej nego kazaki ter jeli streljati nanje s samokresi in s sabljami udrihati po njih. Nazarov je visel na vratu svojega konja, ki ga je nosil okrog tovarišev. Pod Ignatovim je padel konj in mu zmečkal nogo. Dva gorca sta izdrila sablji ter ga jela klestili po glavi in po rokah, ne da bi stopila s konj. Petrakov je planil tovarišu na pomoč, a tisti mah sta ga opalila dva strela, eden v hrket, drugi v bok, da je telebil s konja kakor vrča.

Miškin je obrnil konja nazaj in zdrevil proti trdnjavni. Hanefi in Kan-Mahoma sta jo udrila za njim, toda bil je že daleč sprejet in gorca ga nista mogla dohiteti.

Videč, da ne doženata kazaka, sta se Hanefi in Kan-Mahoma vrnila k tovarišem. Hamzalo je končal Ignatova s kinžalom in doklal tudi Nazarova, ko ga je vrgel s sedla. Kan-Mahoma je pobiral ubitim torbe z nabojo. Hanefi je hotel vzeti Nazarovega konja s seboj, toda Hadži-Murat mu je kriknil, da ni potreba, in zdrial naprej po cesti. Muridi so se spustili za njim, odgajnajo Nazarovega konja, ki je skakal za njimi. Bili so že tri vrste na Nuhe, sredi rizievih polj, ko je zagrmel s stolpa strel in oznanil vzbuno.

Petrakov je ležal znak s preparanim životom; obračaje mlado lice proti nebu, je hlipal kakor riba in umiral.

Ko je poveljnik trdnjave zvedel, da je Hadži-Murat usel, se je prikel za glavo. "Za božji čas," je kriknil, "kaj ste storili! Pogubili ste me. Uiti so mu dali, razbojniki!" je vpil, poslušajo Miškinovo poročilo.

Razglasili so občo vzbuno in poslali za ubežniki vse kazake, kar jih je bilo v Nuhi, in vse opolčence iz mirnih aulov, ki so jih mogli zbrati. Oznamili so, da dobijo tisti, kdo pripelje Hadžija-Murata živega ali mrtvega, tisoč rubljev nagrade. In dve uri po tem, ko je Hadži-Murat s svojimi tovariši ubežal kazakom, je diralo za begunci več ko dvesto konjenikov s pristavom na celu, da bi jih izsledili in zajeli.

Hadži-Murat je jahal nekaj vrst po veliki cesti, nato pa je ustavil svojega belca, ki je bil že ves zaspel in siv od znoja. Na desni strani ceste so se videle koče in minaret aula Belardžika, na levi so bila polja, na kraju polj pa je tekla reka. Dasi je držala pot v gore na desno, je krenil Hadži-Murat v nasprotno stran in bežal na levo, računaje, da se vrže vsa gonja baš na desno. Hotel je prebrestil Alazan kje na polju, potem pa zavít na veliko cesto, kjer ga ne bi nihče pričakoval, in despoti po nju do gozda; tam bi vnovič prejahal reko in se izmužnil v gore. S takim namenom je zavil na levo. Toda izkazalo se je, da ni moči priti do reke. Rižev polje, ki so morali pahati po njem, je bilo, kakor vsako pomlad, nedavno poplavljeno z vodo in se je izpremenilo v močvirje, kjer so se vzgredili konji do preko gležnjev. Hadži-Murat in njegovi nukerji so se obračali zdaj na desno, zdaj na levo, meneč, da najdejo kak bolj suh kraj, toda polje, ki so zašli nanj, je bilo povsod enakomerno zalito in zdaj prepojeno z vodo. S cmokanjem, kakor bi izdiral zamašo, so vlekli konji noge iz lepkega blata in se hrope ustavljal na vsakih nekaj korakov.

Tako so se ubijali vse do mraka, ne da bi prišli do reke. Na levi je bil otočič grmovja, ki je baš ozelenelo; Hadži-Murat je sklenil zaviti v to grmovje, in tam počakati noči, da bi se izmučeni konji nekoliko oddehnili. Ko so prijahali med grmovje, so Hadži-Murat in njegovi nukerji poskakali s konj, skopčali jim noge in jih spustili na pašo, sami pa so pojedil nekaj kruha in sira, ki so ga vzeli s seboj. Mladi mesec, ki je svetil izprva, je šel za gore in noč je bila temna. Slavcev je bilo v Nuhi posebno mnogo. Dva sta bila tudi v tem grmovju. Dokler je trajal hrup, ki so ga povzročili Hadži-Murat in njegovo spremstvo z jahanjem po grmovju, sta slavca molčala; ko pa so utihnili ljudje, sta jela spet gostoleti in odpevati drug drugemu. Hadži-Murat ju je nehote poslušal, ko je nastavljal uho glasovom noči.

In njiju petje ga je spomnilo pesmi o Hamzatu, katero je slišal sinoči, ko je šel po vodo. On sam je mogel priti zdaj vsak trenutek v enak položaj kakor Hamzat. Pomislij je, da bržkone tudi bo tako, in nekaj resnobnega mu je zdajci leglo na dušo. Razgrnil je plašč in opravil molitev. In jedva je bil gotov, že je začul glasove, ki so se bližali grmovju. Bili so glasovi velikega števila konjskih nog, čofajočih po močvari. Bistroki Kan-Mahoma je stekel na kraj grmovja in spoznal v temi črni sence konjenikov in peščev. Hanefi je ugledal z drugo strani enako trumo. Bil je okrožni poveljnik Karganov s svojimi opolčenci.

"Nu dobro, bili se bomo kakor Hamzat," je pomislij Hadži-Murat.

Ko so naznanili vzbuno, se je spustil Karganov s stotnijo svojih opolčencev in kazakov na gonjo za Hadžijem-Muratom, a ni našel nikoder ne njega ne kakih sledov o njem. Že se je vračal ves obupan domov, ko je tik pred nočjo naletel na starca. Karganov je vprašal starca, ali ni videl kje kakih jezdcev.

(Dalje prihodnjic)

Jaroslav Hašek:
**Dobri vojak Švejk med
svetovno vojno.**
(Zivljenje in Svet).
(Nadaljevanje)

Prestrašena gospa Millerjeva je pod vtiskom grozne vojne pesmi pozabila na kavo. Tresoce se po vsem životu je plaho poslušala, kako je pel dobri vojak Švejk na postelji.

"Z Marijo na ustih razbili so moste,

ej, postavi Pilmont si močnejše 'forposte'

hop, hop!

Divjala je bitka, pri Solferinu divjala,

in tekla je kri, do kolen je že stata:

hop, hop!

Krví do kolen in mesa na kupe

saj bili so fantje od osemnajste 'trupe':

hop, hop!

Osemnajsta, ne boj se gladu in žeje,

na vozu za tabo denar se šteje,

hop, hop!"

Milostivo gospod, za Kriščeve voljo vas prosim," se je oglasil žalostno iz kuhinje, toda Švejk je bil medtem že končal svojo vojno pesem:

"Denar na vozu, na kočiji dekleta:

tako vam zmaguje osemnajsta četa!

hop, hop!"

Gospa Millerjeva je vsa prestrašena planila skozi vrata in odšla po zdravnika. Vrnila se je čez dobro uro, ko je Švejk že trdno zadremal.

Predramil ga je neki gospod, zajeten in tolst možak. Držal mu je roko na čelu in pravil:

"Nikar se me ne bojte. Jaz sem doktor Pavek iz Vinogradov — pokažite roko — dajte si pod pazduhu ta-le topomer. Tako. Zdaj pa pokažite jezik — še bolj — držite jezik — za kako boleznijo sta umrla vaš oče in mati?"

In tako je v dobi, ko so na Dunaju želeli, da bi vsi narodi Avstro-Ogrske dal kar najsi-jajnejše vzgledne zvestobe in udanosti, predpisal doktor Pavek našemu Švejku zoper patriotično navdušenje — brom in nujno svetoval hrabremu in vremu vojaku Švejku, da naj sploh ne misli na vojno:

"Ležite popolnoma ravno in ostanite povsem mirni. Jutri vas spet obiščem."

Ko se je naslednjega dne pojavil v hiši, je najprej vprašal gospo Muellerjevo v kuhinji, kako se godi pacientu.

"Poslabšalo se mu je, gospod doktor," je odvrnil žalostno, "ponoči je pel, če dovolite — v trenutku ko ga je najbolj ločila revma — cesarsko pesem."

Doktor Pavek je mislil, da je treba novi izbruh pacientove lojalnosti ukrotiti s povisano dozo brom.

Ivan Pajk
24 Main St., Conemaugh,
Pennsylvania.

Manjkal mu je le še rekrutski šopek. Tudi tega je dobil: naredila ga je gospa Muellerjeva, ki je tiste dni močno shujala in tako rekoč vsak svoj korak zahala s solzami.

In tako se je zgodovinske dne pojabil na praških ulicah primer uprav ginaljive lojalnosti:

Stara žena je potiskala pred sabo voziček, na katerem je sedel mož v vojaški čepici z blestečo cesarsko rozeto in veselo krilil z berglami. V gumbnici pa je nosil obilen rekrutski šopek.

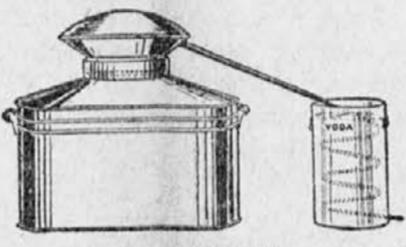
In ta mož, ki je neprestano krilil z berglami, je vpil po praških ulicah:

"Ne Belgrad! Na Belgrad!"

Za njim se je zbirala množica ljudi, ki je zrasla iz neznanne skupinice radovednežev, ki so bili ustavili pred hišo, iz katere se je odpeljal dobri vojak Švejk na vojno.

Švejk je opazil, da so ga stražniki na uličnih križiščih spoštljivo pozdravljali.

(Dalje prihodnjic.)

POZOR!

Gospa Millerjeva je vsa prestrašena planila skozi vrata in odšla po zdravnika. Vrnila se je čez dobro uro, ko je Švejk že trdno zadremal.

Predramil ga je neki gospod, zajeten in tolst možak. Držal mu je roko na čelu in pravil:

"Nikar se me ne bojte. Jaz sem doktor Pavek iz Vinogradov — pokažite roko — dajte si pod pazduhu ta-le topomer. Tako. Zdaj pa pokažite jezik — še bolj — držite jezik — za kako boleznijo sta umrla vaš oče in mati?"

In tako je v dobi, ko so na Dunaju želeli, da bi vsi narodi Avstro-Ogrske dal kar najsi-jajnejše vzgledne zvestobe in udanosti, predpisal doktor Pavek našemu Švejku zoper patriotično navdušenje — brom in nujno svetoval hrabremu in vremu vojaku Švejku, da naj sploh ne misli na vojno:

"Ležite popolnoma ravno in ostanite povsem mirni. Jutri vas spet obiščem."

Ko se je naslednjega dne pojavil v hiši, je najprej vprašal gospo Muellerjevo v kuhinji, kako se godi pacientu.

"Poslabšalo se mu je, gospod doktor," je odvrnil žalostno, "ponoči je pel, če dovolite — v trenutku ko ga je najbolj ločila revma — cesarsko pesem."

Doktor Pavek je mislil, da je treba novi izbruh pacientove lojalnosti ukrotiti s povisano dozo brom.

Tretjega dne mu je naznani la gospa Muellerjeva, da je Švejk slabše.

"Opoldan je bil postal po zemljevid bojišča, ponči pa ga je mučila misel, da bo Avstrija vojno izgubila."

"Ali jemlje praske natančno po predpisu."

"Dosej še sploh ni postal po nje, gospod doktor!"

Doktor Pavek je odšel, še preje pa je izlil na Švejka celo ploto očitkov in izrekel usodno pretnjo, da ga ne bo nikoli več zdravil, ker nočem jemati njegova brom.

Cez dva dni bi se bil imel Švejk predstaviti vojaški komisiji.

Naš dobri vojak se je za trenutek temeljito pripravil. Tako je postal gospo Muellerjevo v trgovino po vojaško čepico, dalje si je bil izposodil pri slastičarju voziček, v katerem je leta vozil nekoč svojega zločestega, hromega deda na zrak.

K sreči je slastičar še ohranil voziček z berglami vred, ker je videl v njem dragocen rodinski spomin.

GLAS NARODA

NAJSTARJEJSI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNÍK V AMERIKI.

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaša vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo sale in prevede romanzov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

in prideli ga bomo pošljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

(Dalje prihodnjic.)

**Lepo
tiskovine**

za vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrstne prireditve dobiti vselej

po nizkih cenah

v prvih slovenskih unijiskih tiskarni v Zjed. državah, kjer dobiti ob vsakem času zanesljivo in

točno postrežbo

Se priporočam društvom, rojaku, trgovcem za vse prirede. Prevzemam največja delna dela.

Pravilno deluje voda kakor pri navedenih pralnih strojih, čistota voda in manj časa, samo dobro delovanje vode!

Nobenih premikačih delav, čebuha, a vendar gre milnica skozi perilo valovito in penečno, kakor pravi Nižara.

Načelo perete malo kos perila, malo količine vode, ne uporabljate vode, ne bo škodovalo mehanizmu.

Ni potreba nicesar mazati — nobene skrbi ni potreben.

Jekleno kolesje, in ves vrtec se mehanizem oskrbuje zanesljivi sistem za mazanje. Nobenski stolnici, da se obrani stroj snažen.

Najnovejši pralni stroj**-WOODROW-**